Выходить у Львовѣ що дни (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администрациі „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 5. | Нинѣ: Завтра: | гр. к. Полиевкта, Григорія еп. | рим. к. Аґнішки, Винкентія | Четверъ 9 (21) сѣчня 1892. | Всходъ сонця 7 г. 44 м.; заходъ 4 г. 36 м. Баром. 77; термом. — 7·6° — 15·0°. | Рôкъ II.

Марокко и Туатъ.

Справа марокканьска есть подôбно, якъ и справа египетска, межинародною справою, въ котрôй найбôльше интересованû Анґлія, Франція и Испанія. Марокко есть край майже такъ великій якъ Франція и припирае до Альжіру, францускои кольоніи въ пôвнôчнôй Африцѣ. Марокко мае 8 міліонôвъ жителѣвъ тои самои расы и тои самои вѣры, що въ Альжірѣ. Султанъ марокканьскій не мае въ краю майже нѣякои власти, бо есть зависимый вôдъ поодинокихъ племенъ, котрû платять ему дань и доставляють войско, а коли котре племя збунтуе ся противъ него, то вôнъ не мае нѣякои силы, щобы бунтôвниковъ усмирити. Такъ стало ся и теперь, коли збунтувало ся племя Кабілѣвъ пôдъ самымъ Танґеромъ, мѣстомъ портовымъ саме противъ анґлійскои крѣпости Ґібральтару на испаньскôмъ пôвостровѣ. Колибъ не поганû вôдносины въ Европѣ, то въ Марокко мали бы мы теперь цѣкавый образъ борбы трохъ державъ европейскихъ о край африканьскій. Але мимо того стоять въ Марокко рѣчи такъ, що тамъ кождои хвилѣ готова выбухнути яка колотнеча и то есть темна точка на погôднôмъ небосклонѣ европейскôмъ.

Пôдъ Танґеромъ стоять теперь военнû кораблѣ Анґліи, Франціи и Испаніи и кождый зъ нихъ готовый на случай потребы выступити въ оборонѣ Европейцѣвъ, проживаючихъ въ Танґерѣ, а се есть якъ разъ найнебезпечнѣйша точка цѣлои справы марокканьскои Анґлійцѣ мають велику охоту осѣсти въ Марокко або бодай заняти Танґеръ и его найблизшу околицю. Въ такôмъ случаю мала бы Анґлія вже въ повнѣ въ своихъ рукахъ Середземне море, бо маючи зъ однои стороны Ґібральтаръ зъ другои Танґеръ, держала бы найголовнѣйшій приступъ до сего моря въ своихъ рукахъ. Того боять ся найбôльше Французы якъ задля Альжіру такъ и задля самого Марокко, на котрый мають велику охоту а наконець задля заповного панованя Анґліи на Середземнôмъ мори. Коли отже розôйшла ся вѣсть, що Анґлійцѣ хотять заняти провізорично Танґеръ и чекають лишь на то, коли Европейцѣ въ Танґерѣ зажадають помочи, то правительство французске поставило въ тôй хвили, коли войско анґлійске стане на марокканьскôй земли, высадити и свою залогу зъ короб.ля „Баярдъ“. Бувъ бы то певно незвычайный выпадокъ интервенціи державъ европейскихъ, котрый мôгъ бы легко втягнути и цѣлу Европу въ якусь замотанину. Здаесь однакожь, що до того не прийде, бо марокканьскій султанъ выславъ вже значный вôддѣлъ войска противъ ворохобниковъ пôдъ Танґеромъ и лагодить другій ще бôльшій.

Що до оазы Туатъ лежачои на полудне вôдъ Альжіру, то доносять зъ францускихъ жерелъ, що Франція зовсѣмъ не высылала туды свого войска, однакожъ уважае ту оазу за належачу природно до звязи зъ Альжіромъ. На дѣлѣ та оаза якъ и двѣ другû коло неи не належать пôсля угоды зъ 1845 р. до нѣкого а пôсля угоды зъ Анґліею належать они до круга францускогo вплыву. Зъ часомъ мусить Франція ихъ заняти, а то разъ длятого, що зъ вôдтамъ выходять всѣ непокоѣ а вôдтакъ и длятого, щобы зробити собѣ черезъ нихъ дорогу до Сенеґалю.

Орґанізація народныхъ шкôлъ.

Зъ предложеныхъ въ 1890 р. выказôвъ окружныхъ радъ шкôльныхъ показало ся, що задля недостачѣ учителѣвъ у всѣхъ округахъ шкôльныхъ було 64 шкôлъ зорґанізованыхъ, але не отвореныхъ, 91 шкôлъ понадъ мѣсяць замкненыхъ, 96 клясъ надетатовыхъ дозволеныхъ але неотвореныхъ, вôдтакъ при 463 школахъ треба було обсадити тымчасово посады учительскû особами, що не мали приписанои кваліфікаціи и по бôльшôй части не вôдповѣдали свому званю. Не стало отже понадъ 600 кваліфікованыхъ учителѣвъ, а бодай около 200 учителѣвъ безъ огляду на ихъ кваліфікацію поминаючи вже обставину, що въ 1126 школахъ, въ котрыхъ число молодежи, дѣйстно ходячои до школы, переходило 100 а доходило навѣть 250 учениковъ, не можна було пôсля арт. 4-ого краевого закона шкôльного зъ дня 2 лютого 1885 заименувати бодай другого учителя. Сей станъ погôршивъ ся въ часѣ року. Рôчный убутокъ учителѣвъ и учительокъ, чи то въ наслѣдокъ смерти, чи задля перенесеня въ станъ вôдпочинку, або вконци задля добровôльного або примусового уступленя, выносить въ пересѣчнôмъ обчисленю зъ трехъ лѣтъ 134.

Позаякъ краева Рада шкôльна пôсля интенцій Сойму орґанізуе що року пересѣчно 150 новыхъ шкôлъ и отвирае 60 новыхъ клясъ, показуе ся, що, безъ огляду на пôднесенû повысше анормальнû вôдносины, лишь до покрытя звычайного убутку рôчного учителѣвъ потреба ихъ рôчного приросту бодай 360. а до покрытя недостачѣ, вчисляючи лишь 200

2

Духи, страхи и розмова зъ духами.

(Дальше.)

Вѣра въ опирôвъ есть майже въ каждôмъ народѣ, а котрый народъ темнѣйшій, у того и бôльша тота вѣра. У Нѣмцѣвъ называе ся опиръ „Vampir“ а они думають, що опиръ приходить въ ночи до чоловѣка и высысае кровъ зъ него. Поляки называють опира „upior-омъ“. Але нѣгде мабуть вѣра въ опирѣвъ такъ не розширена, якъ въ нашôмъ народѣ. Господарь опиръ, кажуть у насъ, приходить по смерти що ночи на свое господарство, робить возы, лагодить саны, перечисляе грошѣ и ховае до скринѣ, обходить худобу и т. д., а скоро о пôвночи мае когутъ запѣяти, вôнъ щезае и ховае ся назадъ въ могилу, щобы на другій день пôзнымъ вечеромъ выйти знову зъ неи. Чоловѣкъ опиръ показуесь своѣй жѣнцѣ, а коли тôй така щонôчна гостина опира надоѣла, она запалила въ печи, засвѣтила каганецъ оденъ и другій, але оденъ зъ нихъ прикрила горшкомъ. Приходить опирь до хаты и каже до жѣнки: „Я ще не видѣвъ, абы хто въ ночи два свѣтла (одно, огонь въ печи, а друге вôдкрытый каганець) свѣтивъ“, и хоче каганець задмухнути. А жѣнка ему на то вôдповѣдае: „А я ще не видѣла, щобы мертвый чоловѣкъ ходивъ до живои жѣнки“, и чимъ скорше пôднимае горнець, прикрываючій другій каганець. Опиръ побачивши ажь три свѣтла въ хатѣ, втѣкае зъ неи и бôльше вже не приходить.

Опира кажуть найбôльше можна по тôмъ спôзнати, що вôнъ, коли розкопати его могилу, не лежить горѣлиць въ могилѣ, якъ кождый иншій чоловѣкъ, лишь лицемъ до землѣ. Тогди треба взяти осиковый кôлъ и вôдорвати нимъ голову вôдъ тѣла, а опиръ вже певно не буде ходити.

Отъ ся загальна повѣрка, що опиръ лежить въ могилѣ лицемъ до землѣ, вказуе найлѣпше, де шукати причины вѣры въ опирôвъ. Опиръ то чоловѣкъ, що померъ а вôдтакъ встае и ходить та все робить якъ живый. Гляньможь теперь, чи нема дѣйстно такихъ случаѣвъ, що чоловѣкъ помре а вôдтакъ встане и жие, и чи то правда, що знаходить ся колись случайно чоловѣка въ могилѣ лежачого лицемъ до землѣ, хочь прецѣ звѣстно, що мерцѣвъ ховае ся лежачихъ горѣ лиць? Такихъ случаѣвъ есть навѣть дуже богато и нинѣ чувати про нихъ навѣть далеко бôльше якъ бувало давнѣйше, а то длятого, що люде стоять теперь черезъ зелѣзницѣ и телеґрафы въ далеко бôльшôй звязи зъ собою, якъ давнѣйшими часами и всякû вѣсти розходять ся черезъ то далеко скорше та въ ширшû круги. Тû случаѣ, то завмиране людей, смерть лишь на око, або такъ званый летаргъ. Здае ся, що чоловѣкъ вже дѣйстно умеръ, кровъ уступила ему зъ лиця, вôнъ переставъ дыхати, серце перестало ся бити въ нѣмъ, вôнъ навѣть скостенѣвъ, словомъ — все здае ся на то вказувати, що чоловѣкъ вже померъ и що видимо лишь трупа передъ собою. А всежь таки въ тôмъ чоловѣцѣ тлѣе ще слабонька искра житя, котра потребуе лишь часу, щобы въ чоловѣцѣ па око мертвôмъ розбудити нове житє. Въ чôмъ лежить причина того завмираня, доси ще не знаемо докладно, але що такъ есть, то потверджае множество выпадкôвъ и то есть одною изъ ще другихъ причинъ, що всюды въ Европѣ наказуе право ховати людей не скорше якъ въ двѣ добы и то ажь тогди, коли назначенû до того знатоки оглянули тѣло помершого и потвердили, що вôнъ дѣйстно померъ.

А мимо всеи тои осторожности бувають все таки случаѣ, що людей живцемъ ховають и тû нещасливû пробуджують ся ажь въ могилѣ. Яка то страшна мука такого чоловѣка, що пробудивъ ся зъ летарґу и змѣркувавъ, що вôнъ вже въ могилѣ и ажь теперь мусить дѣйстно умирати, нѣхто зъ живыхъ не въ силѣ собѣ того представити. Досыть хиба згадати про то, що такихъ людей знаходять неразъ зъ покусаными руками, зъ покровавленымъ лицемъ и подертою на нихъ одежею та часто ще лежачихъ бокомъ або лицемъ до землѣ. Все то вказуе лишь на то, що они, пробудивши ся въ могилѣ, старали ся выдобутись зъ неи а побачивши неможливôсть, попали въ страшну розпуку и старали ся самû чимъ скорше скоротити собѣ тû хвилѣ, котрû ихъ ще вôддѣляли вôдъ правдивои смерти. Були случаѣ, що люде чули добуваючій ся голосъ зъ могилы, але закимъ нещасному могли наспѣти зъ помочею, вôнъ вже розставъ ся зъ житемъ.

зъ минувшого року, разомъ 560 новыхъ учителѣвъ.

Тымчасомъ истнуючѣ доси учительскѣ семинаріи якъ мужескѣ такъ и женьскѣ, въ числѣ 6, доставляли доси въ пятилѣтнôй пересѣчи по 240 кандидатôвъ и кандидатокъ учительскихъ, котрѣ по зложеню испыту зрѣлости могли бути примѣщенѣ яко тымчасовѣ учителѣ и учительки.

Позаякъ половина ученицъ женьскихъ семинарій учительскихъ по зложеню испыту зрѣлости звычайно не вôддае ся учительскому званю, а майже четверта часть ученикôвъ мужескихъ семинарій учительскихъ, чи то въ часѣ студій, чи по ихъ покônченю, переходить для лѣпшихъ выглядôвъ до иншого званя, а именно переходить або до сторожи скарбовои або до службы зелѣзничои — то выходить зъ того, що истнуючѣ семінаріи учительскѣ можуть ледви до половины покрыти звычайный рôчный убутокъ учителѣвъ.

Краєва Рада шкôльна представила краєвому Выдѣлови яко квестію основну се, що зъ кождымъ рокомъ збôльшає ся недостача силъ учительскихъ. Незабаромъ прибуде ще одна обставина, котра буде мати великій вплывъ на те, що фреквенція въ семинаріяхъ учительскихъ буде зменшати ся. Именно въ наслѣдокъ умотивованыхъ домагань Сойму, Є. Ексц. п. Міністеръ просвѣты завѣвъ въ учительскихъ семинаріяхъ науку господарства, а позаякъ ей не можна було помѣстити въ теперѣшнôмъ трилѣтнôмъ курсѣ, то завѣвъ, почавши вôдъ (вересня 1891 р.) чотиролѣтный курсъ въ семинаріяхъ у Львовѣ и Краковѣ, та заповѣвъ такѣ курсы и въ чотирохъ иншихъ мужескихъ семинаріяхъ учительскихъ.

Пôсля гадки краєвои Рады шкôльнои, хочь се зарядженє и хосенне, то все таки вчинить труднѣйшимъ бѣднôй молодежи шкôльнôй ходити и кôнчити семинаріи, а задля того число фреквенціи въ семинаріяхъ ще бôльше зменшить ся.

Застанавляючи ся розважно надъ наслѣдками, якѣ выкликавъ бракъ учителѣвъ теперь и выкликати мусить въ найблизшôй будучности, краєва Рада шкôльна думає, що треба повзяти слѣдуючѣ основнѣ постановы:

Доки не зарадить ся вôдповѣдно недостачи силъ учительскихъ, здержати орґанізацію новыхъ шкôлъ, котру пôсля арт. 12 зак. краєвого зъ 2 дютого 1885 переводила краєва Рада шкôльна консеквентно и зъ великою вагою.

Закладанє новыхъ шкôлъ безъ вôдповѣдного приросту кваліфікованыхъ учителѣвъ, выходить лишь на шкоду. Де нову школу зорґанізовано, де громада на шкôльный будынокъ добровôльно або примусово понесла значнѣ жертвы а школа задля браку учителя не була отворена або й не одержала доброго учителя, тамъ не лишь нема хôсна для просвѣты, але такожь и много нарѣканя и жалобъ, котрѣ годѣ вôдтакъ полагодити. Єслижь такѣ школы дôстали учителя, то се выйшло на шкоду давнѣйшихъ шкôлъ.

Краєва Рада шкôльна высказала поглядъ, що буде можна зробити вымику вôдъ засады, здержати дальшу орґанізацію шкôлъ тамъ, де того буде домагатись велика жертволюбивôсть або конечне домаганє громады. И такъ зъ датъ показує ся, що истнує въ нашôмъ краю певне число такихъ громадъ, котрѣ помимо дуже значного числа дѣтей въ шкôльнôмъ вѣцѣ ще не мають шкôлъ, тамъ отже потреба скоро отворити школы и краєва Рада шкôльна поручила перенести орґанізацію шкôлъ та, покôнчивши пертрактаціи, заведе ихъ въ найблизшихъ рокахъ.

Головна акція краю на поли народного шкôльництва въ найблизшихъ рокахъ повинна звернутись на те, абы запевнити и приспособити значнѣйшій прирôстъ учительскихъ силъ, бо вôдъ того зависить не лишь розширенє шкôлъ, але и успѣхъ дотеперѣшныхъ трудôвъ и жертвъ, понесеныхъ для народнои просвѣты.

Краєва Рада шкôльна пôсля ухвалы Сойму вôднесла ся до Міністерства просвѣты зъ просьбою, отворити въ нашôмъ краю три новѣ мужескѣ семинаріи учительскѣ. П. Міністеръ, узглядняючи наведенѣ краєвою Радою шкôльною причины, згодивъ ся на побôльшенє семинарій учительскихъ въ Галичинѣ и зажадавъ предложити подрôбный выказъ потрѣбныхъ на сю цѣль выдаткôвъ, а такожь перевести переговоры зъ дотычными громадами, чи и на скôлько тѣ громады готовѣ покрыти зъ власныхъ фондôвъ деякѣ выдатки, якъ помѣщенє заведеня, уладженє и т. п. Ся справа веде ся и є надѣя, що буде скоро полагоджена.

Причиною, що фреквенція молодежи въ учительскихъ семинаріяхъ зменшає ся, єсть въ першôмъ рядѣ надзвычайно велика бѣднôсть молодежи, котра вôддає ся званю учительскому въ народныхъ школахъ, въ наслѣдокъ чого, молодѣжь, зъ околиць вôддаленыхъ вôдъ мѣсцевости де суть семинаріи, рѣдко вголошує ся до семинарій.

Дальшій, о много шкôднѣйшій, наслѣдокъ бѣдности тои молодежи єсть се, що не могучи найти достаточного удержаня, покидає передъ часомъ студіи въ учительскихъ семинаріяхъ. Число ученикôвъ, яке на пôдготовляючôмъ курсѣ выносить кôлькадесять, зменшає ся на третôмъ роцѣ на кôльканацять.

Супротивъ того не надѣє ся краєва Рада шкôльна, мовъ бы побôльшенє числа семинарій зарадило недостачи учителѣвъ, бо єсть пересвѣдчена, що лишь помôчь матеріяльна въ часѣ студій може прибôльшити число вписуючихъ ся ученикôвъ до семинарій и тыхъ, котрѣ вытревають въ студіяхъ.

Краєва Рада шкôльна гадає, що треба бы конче пôдвысшити дотеперѣшну суму 30.000 зр. въ краєвôмъ фондѣ на стіпендіи для ученикôвъ и ученицъ семінарій учительскихъ до высоты 90.000 зр., а тогди можна бы поодинокѣ стіпендіи, котрѣ выносять теперь по 40 до 80 зр. рôчно, пôднести бодай до квоты 100 зр. рôчно, и се вже, при малôй помочи зъ иншои стороны, могло бы выстати на удержанє ученика. Може тымъ способомъ далось бы стягнути молодѣжь до семинарій навѣть зъ подальшихъ околиць. Зъ тои квоты деяку часть 15.000 до 20.000 зр. треба призначити на женьскѣ семинаріи и то лишь для тыхъ ученицъ, котрѣ зобовяжуть ся приняти посаду въ сельскихъ школахъ. Решту призначити на мужескѣ семинаріи, а долучивши до того 17.000 зр., якѣ зъ фонду державного вызначають ся на сю цѣль, дало бы ся якесь удержанє въ часѣ студій тымъ, котрѣ въ дальшôй своѣй службѣ не могуть сподѣвати ся значныхъ доходôвъ и авансôвъ. Роздаванє — пôсля гадки Рады шкôльнои — тои сумы призначенои на кожде заведенє, було бы найлѣпше полишити зборови учителѣвъ семинарій, бо оно могло бы наступити заразъ въ першôмъ мѣсяци. Рада шкôльна уважає пôдвысшенє стипендій за такъ важне, що супротивъ сего готова позвдержати збôльшуванє многихъ иншихъ выдаткôвъ на народнѣ школы. Вôдтакъ уважає Рада шкôльна дуже хосеннымъ, завести при кождôй семинаріи одинъ або кôлька интернатôвъ, де бы ученики мали цѣле удержанє и вôдповѣдный доглядъ.

Выдѣлъ краєвый, узглядняючи зъ одного стороны не конче свѣтлый станъ краєвыхъ фінансôвъ, а зъ другои стороны потребу прийти зъ помочію молодежи по семинаріяхъ, порѣшивъ представити Соймови внесенє, пôдвысшити дотеперѣшну дотацію рôчну на запомоги для ученикôвъ и ученицъ въ семинаріяхъ зъ 30.000 зр. на 60.000 зр.

Роздачею стіпендій зъ того фонду буде заниматись самъ краєвый Выдѣлъ, бо стіпендіи звычайно надають ся пôсля внесень дирекцій семинарій учительскихъ.

Щаслившѣ бували тѣ, що пробудили ся ще, закимъ ихъ поховали. Бувъ случай, що одна богата панѣ пробудила ся якъ разъ въ тôй хвили, коли вже тѣло мали нести зъ церкви до гробу, и коли родина казала здоймити вѣко зъ домовины, щобы впослѣднє розпращатись зъ мнимою небôжкою. Она жила по тôмъ ще шѣсть лѣтъ. Не такъ щасливо повело ся передъ кôлькома роками одному селянинови въ глубокôй Россіи, де ще народъ дуже темный и забобонный. Селянинъ той по кôлькохъ дняхъ недуги, здавалось померъ, бо не дававъ по собѣ нѣякого знаку житя. Єго нарядили, якъ звычайно у селянъ, на лавѣ и третого дня мали понадъ вечѣръ поховати. Вже посходили ся були люде, принесено и хоругви зъ церкви; ждали лишь на священика. Наразъ небôжчикъ на лавѣ отвирає очи и розкладає руки. Люде въ крикъ и выбѣгають зъ хаты, а мнимый небôжчикъ схоплюесь и собѣ та за ними. Люде въ розтѣчь. А треба знати, що то було зимовою порою, коли въ глубокôй Россіи бувають дуже великѣ морозы. Куды бѣгавъ нещасливый чоловѣкъ, годѣ знати; досить, що на другій день найшли єго пôдъ дверми своеи хаты нежывого. Здаєсь, що вôнъ пробудившись изъ завмерлости, и побачивши таке множество людей та почувши ихъ крикъ, и самъ налякавъ ся та ставъ втѣкати, а познѣйше вернувъ до хаты и заставъ дверѣ замкненѣ. Чи тутъ стрѣтила єго дѣйстна смерть въ наслѣдокъ давнои недуги, чи вôнъ зъ утомы упавъ передъ дверми и замерзъ, годѣ було знати.

Отъ кôлька изъ многихъ примѣрôвъ летарґу, що можуть темнымъ людемъ дати причину до вѣры въ опирѣ. Сюды мабуть належить и та повѣрка въ нашôмъ народѣ, що дѣти своихъ родичѣвъ, а мати може вôдплакати свою дитину, значить ся, що помершій чоловѣкъ черезъ плачь тыхъ, що ему найблизшѣ, може навадь вернути до житя.

Въ звязы зъ летарґомъ здаєсь стояти друге также ще не розслѣдженє доси зъявище на декотрыхъ людяхъ, котре однакожь далеко рѣдше проявляєсь якъ летарґъ, а може такъ само дати причину до всѣлякихъ повѣрокъ. Єсть то довготревалый сонъ, въ котрôмъ чоловѣкъ подобає майже зовсѣмъ на мертвого и лишь при близшôмъ розслѣдѣ можна по нѣмъ спôзнати, що вôнъ ще жиє. Єсть то очевидно рôдъ якоись нервовои, незвѣстнои намъ ще близше слабости. Отъ якъ разъ теперь доносять про такій выпадокъ зъ прускогоШлеска. Тамъ въ мѣстѣ Мысловичахъ, недалеко вôдъ границѣ захôднои Галичины, лежить въ шпитали гôрникъ Лятусъ, зъ копальнѣ вугля въ Бржезинцѣ, котрый спить безустанно день и нôчь вже пятый мѣсяць, бо ще вôдъ 18 вересня минувшого року, а котрого лишь тымъ способомъ удержують при житю, що лѣкарѣ отвирають єму ротъ и штучно годують. Не єсть то сонъ природный, лишь рôдъ закостенѣлости нервовои, котрои причина лѣкарямъ ще близше не знана. Чоловѣкъ той выглядає на першій поглядъ зовсѣмъ якъ свѣжій трупъ, лишь на єго лици видко слабѣ слѣды румянцѣвъ. Вôнъ лежить черезъ цѣлый той часъ въ одну мѣру и не видко по нѣмъ, щобы дыхавъ, анѣ коли єго зовсѣмъ розкрыти и вдивити ся дебре въ груди и мѣсце, де желудокъ, то видко, що вôнъ дыхає правильно але дуже поволи. Всѣ єго мушкулы закостенѣли якъ у трупа; лишь въ рукахъ проявила ся въ послѣднихъ часахъ мала змѣна; ихъ можна вже теперь безъ великого напруженя пôднести, зôгнути и на бôкъ вôдогнути, лишь чути при тôмъ, що они корчево дрожать. Коли пустити єго руку свобôдно, то она вертає назадъ въ свое давне вытягнене положенє. Пальцѣ однакожь затисненѣ такъ крѣпко въ кулаки, що дуже сильный мужчина мусить ужити всеи своеи силы, абы єму кулакъ отворити. Ногъ єго не можна нѣякъ рушити, щобы не порушити заразомъ и цѣлого тѣла; не можна ихъ анѣ розложити анѣ зôгнути. Ротъ єго такъ крѣпко замкненый, що, абы єго нагодувати, треба великои силы, щобы єму вылицѣ розважити. Проводъ пролыковый и вôддыховый суть у него зовсѣмъ здоровѣ. Коли єму ротъ розважать, тогди запускають єму въ желудокъ рурку (зонду) и наливають нею до желудка два разы на день по літрѣ молока. То молоко держить отже нещасного гôрника, котрый має вже 36 лѣтъ и есть досить слабо збудованый, вже пятый мѣсяць. Чи вôнъ знає, що въ нимъ дѣє ся, и чи чує, якъ лѣкарѣ и другѣ люде коло него порають ся, годѣ знати, бо вôнъ не дає по собѣ нѣякого знаку. Люде въ мѣстѣ розказують лишь, що коли хтось коло него розповѣдає, що єму въ тôмъ часѣ, вôдъ коли вôнъ недужає,

Переглядъ політичный.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ предложило Правительство проектъ закона о будовѣ зелѣзницѣ изъ Станіслава до Ворохнянки Будова тои зелѣзницѣ потягне ся через два роки, а кошты будовы будуть выносити найбôльше 98 міліонôвъ. На разѣ домагає ся правительство пôвъ міліона. Правительство австрійске порозумѣло ся зъ угорскимъ що до будовы дальшои лініи до Мармарошу и Сиготу. Правительство не обѣцюе собѣ изъ сеи зелѣзницѣ великого доходу, але уважає еи за важне доповнене сѣти зелѣзниць державныхъ. — Пос. Билиньскій зложивъ мандатъ до комісій буджетовои и зелѣзничнои.

По скôнченю розправъ надъ угодами торговельными, розпôчне Палата пословъ розправы надъ предложенѣмъ о реформѣ студій правничихъ. Пôсля Presse прийде предложенє о податку біржевôмъ ще передъ вôдложенѣмъ Рады державнои, отже передъ початкомъ марта пôдъ нарады.

Зъ Москвы доносять до Köln. Ztg., що потверджує ся вѣсть о найденю міны на зелѣзници Москва-Рязань, пôдчасъ переѣзду царя зъ Ливадіи, пôдложенои въ цѣли высадженя двôрского поѣзду въ воздухъ.

Въ наслѣдокъ спôльнои акціи представителѣвъ союзныхъ державъ въ Бѣлградѣ, предприняло сербске правительство строгій мѣры противъ болгарскихъ еміґрантôвъ. Всѣхъ вôддано пôдъ строгій надзоръ поліційный и заборонено имъ выдаляти ся зъ мѣсця замешканя. Тыхъ, котрі перебували близько болгарскои границѣ, вôдставлено въ середину краю. У кôлькохъ виднѣйшихъ еміґрантôвъ зроблено ревізіи домовій, причѣмъ въ руки поліціи пôдставали ся паперы, доказуючій, що еміґранты справдѣ ладили ворохобню противъ теперѣшного порядку въ Больгаріи и поробили вже всякй пôдготовленя для здѣйстненя своихъ плянôвъ.

Новôй рôкъ розпочавъ ся для Болгаріи важнымъ хочь на око малымъ фактомъ. Ото въ день Нового року, коли князь принимавъ ґратуляціи міністрôвъ и другихъ достойникôвъ державныхъ и вôдповѣдавъ на нихъ, явили ся були въ княжôй палатѣ такожь представителѣ державъ заграничныхъ а именно представителѣ: Австро-Угорщины, Италіи, Анґліи, Румуніи, Греціи, Сербіи и Туреччины. Въ Болгаріи приписують сему фактови велике значѣнє.

померло одно зъ его дѣтей, то ему потекли сльозы зъ очей. Здаесь однакожь, що до тои поговôрки дало причину то, що ему изъ замкненыхъ очей, котрі часто корчево дрожать, течуть правильно сльозы такъ, що ихъ треба ажь змывати.

Лѣкарѣ кажуть, що причиною того незвычайного стану недужого, есть якась тяжка недуга мозкова, котрои причины однакожь нѣхто не знає. Знає ся лишь то, що вôнъ одного разу скалѣчивъ бувъ собѣ въ копальни око зъ верха и мусѣвъ вôдтакъ лѣчити ся; коли вылѣчивъ ся, вернувъ зновъ до копальнѣ, але въ кôлька днѣвъ ставъ жалувати ся, що нѣчого не видить. Вôдтакъ говоривъ зновъ, що вже видить и длятого всѣ думали, що вôнъ удає лишь якусь слабôсть на очи. Наконець вôдправивъ ся вôнъ зъ копальнѣ и по трохъ дняхъ вернувъ домôвъ; де вôнъ бувъ въ тôмъ часѣ, що робивъ, не знати; досыть, що вернувши домôвъ ставъ дурѣти и его вôдставили дня 15 вересня до шпиталю. Тутъ попавъ вôнъ въ задумчивôсть, хвилями дурѣвъ, не хотѣвъ нѣчого ѣсти, а наконець третого дня знайшли его на земли въ такôмъ станѣ, въ якôмъ ще и доси вôнъ находить ся.

Ото такй и тымъ подôбнй зъявища можуть въ темнôмъ народѣ выкликати дуже легко вѣру въ всѣлякй духи та опирѣ, якъ ще изъ слѣдуючихъ примѣрôвъ побачимо.

(Дальше буде).

Новинки.

Львôвъ дня 8 (20) сѣчня.

— **Громадѣ Лосинець**, въ повѣтѣ турчаньскôмъ, дарувавъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. на внутрѣшне прикрашенє ново постановленои церкви.

— **Є. Екец. п. Намѣстникъ, Ґр. Бадені**, повернувъ вчера пополудни зъ Вѣдня до Львова.

— **Преосв. Епископъ дръ Юліянъ Пелешъ** перепроваджуючись минувшого тыждня на нове помешканє, перестудивъ ся и занедужавъ на инфлюенцу. Станъ недуги дуже поважный.

— **Є Екец. п. Маршалокъ краєвый**, кн. Евст. Сангушко, повернувъ онogди до Львова.

— **Ґр. Стан. Бадені** именованый сталымъ членомъ державного Трибуналу.

— **Новй нотаріяты**. У Львовѣ и въ Заторѣ установлено два новй нотаріяты.

— **Именованя** Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала Ивана Польоньчика сталымъ управителемъ 6 клясовои школы народнои мужескои въ Снятинѣ, Ивана Жолтиньского въ Руднику сталымъ учителемъ школы етатовои въ Терногорѣ, Франц. Роґальску въ Пинянахъ сталою учителькою при школѣ етатовôй въ Лановичахъ.

— **Именованя и перенесеня на Буковинѣ**. Пп. Юліянъ Цурковскій и Семенъ Выдинôвскій именованй аускультантами судовыми на Буковинѣ, а судовый адъюнктъ, п. Корнѣй Лукашевичь перенесеный на власну просьбу изъ Становцѣвъ до Садаґуры.

— **Памятникъ пок. Володимира Барвѣньского**, котрый робивъ ся изъ спіжу въ выливальни Еслера у Вѣдни, вже скôнченый и высланый до Львова.

— **Товариство „Руска Бесѣда" у Львовѣ** уладжує въ дняхъ 26 сѣчня, 2 и 16 лютого с. р. въ салитов. Frohsinn у (готель Жоржа) вечерки зъ танцями. Вступъ на салю лишь за оказанємъ умысныхъ запрошень, а білєтôвъ, по цѣнѣ 1 зр. вôдъ особы, дôстати можна въ тов „Руска Бесѣда", а въ день вечеркôвъ при касѣ. Для мужчинъ стрôй ґалевый, а дамы просить ся о строѣ народнй.

— **На дохôдъ рускои Бурсы въ Бережанахъ**, вôдбуде ся дня 2 лютого вечеръ зъ танцями. Вступъ на салю 1 зр. а на ґалєрію 2 зр. вôдъ особы. Стрôй балевый, шовки выключеній. Хто бы не одержавъ запрошеня, дôстане при касѣ.

— **Часопись „Буковина"**, починаюча зъ симъ новымъ рокомъ 8-ый рôкъ свого истнованя и служеня народнôй справѣ, выходить що тыждня и въ збôльшенôмъ форматѣ. Одинока ся часопись руска політична на Буковинѣ заслугує на повне признанє рускои публики а мы вôдъ серця желаємо ѣй дальшого успѣшного розвитку и шлемо щиро руске „Щасть Боже!"

— **П Омеліянъ Поповичъ**, одинъ зъ виднѣйшихъ Русинôвъ буковиньскихъ, дотеперѣшный директоръ школы народнои на монастирецкôмъ передмѣстю въ Черновцяхъ, голова тамошнои Рускои Бесѣды и вельми дѣятельный членъ рускихъ товариствъ на Буковинѣ, опуставъ сими днями Чернôвцѣ, переносячи ся на посаду окружного инспектора народныхъ школъ въ Серетѣ. Ново именованого инспектора працали черновецкй Русины 10 сѣчня вечеркомъ, на котрый прибули и селяне подякувати п. Поповичеви за дотеперѣшный трудъ середъ товариствъ и народа руского якъ въ школѣ такъ и по читальняхъ сѣльскихъ. П. Ом. Поповичъ є першимъ инспекторомъ зъ помѣжь Русинôвъ на Буковинѣ, бо православный священикъ, инспекторъ о. Мартиновичъ, признає ся до Великороссôвъ.

— **Огнѣ.** Въ послѣднихъ дняхъ погорѣли: водный тартакъ двôрскій въ Ясѣнцѣ, въ повѣтѣ турчаньскôмъ, власнôсть бар. Лібіґа и спôлки; шкода выносить 1500 зр. убезпечена на 1200 зр. Въ Перегиньску, долиньского повѣта погорѣли чотири господарства, шкода около 3000 зр. Въ Гаяхъ нижныхъ, въ повѣтѣ дрогобыцкôмъ, одно господарство, вартости 3000 зр. Въ Хлѣвчанахъ, повѣта равского, двѣ загороды селяньскй, вартости 1400 зр.

— **Фальшивй десятки** появили ся въ Краковѣ и кôлька такъ пôдробленыхъ десятокъ уже прихоплено въ обѣгу. Власти слѣдять за фальшôвниками, котрй могуть мати звязь изъ заграницею.

— **Велике нещастє** притрафило ся позавчера, пôдчасъ Йорданьского водосвятія въ Тифлісѣ. Коли процесія зъ вôрменьскои катедры переходила черезъ тымчасовый мôстъ на рѣцѣ Кура, мôстъ той заваливъ ся, причôмъ богато осôбъ згинуло, а значне число є раненыхъ. Кôлько потопилось и подушилось, доси ще не знати.

— **Правдивый портретъ Колюмба**. Князь Таллейранъ на замку въ Валянсей має образъ, на котрôмъ есть въ латиньскôмъ языцѣ така напись: „Се суть подиву достойнй черты Колюмба, Ліґурійця. Портретъ сей, котрого правдивôсть въ послѣднихъ часахъ засвѣдчено въ богато сторôнъ. має бути выставленый на выставѣ Колюмба въ Ґенуѣ.

— **Спростованє**. Въ числѣ 284 нашои часописи за минувшій рôкъ въ „Новинкахъ" подали мы вѣсть про огонь въ церквѣ Грабовецкôй коло Сколього, приналежнôй до парохіи Головецко, подаючи шкоду на 2500 зр. и обставину, що причиною огню було недбальство церковнои услуги, котра не добре свѣтло погасила. Въ тôй справѣ одержуємо вôдъ о Савина Устыяновича, пароха Головецка, письмо зъ поясненѣмъ, що шкода выносить лише 1000 зр. а причина огню не звѣстна, позаякъ того дня була въ церквѣ лише тиха Литурґія, по котрôй провізоры и паламарь погасили свѣтло сохранно, а вôдтакъ въ церквѣ не було жаднои вôдправы лишь въ селѣ посвяченє дому а потôмъ нѣхто уже въ церквѣ не бувъ. О злôмъ погашеню свѣтла и бесѣды бути не може, бо доведено свѣдками, що паламарь, погасивши разъ свѣтло, для лѣпшои обезпеки, ще разъ вернувъ ся и оглянувъ свѣтло.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 20 сѣчня. Въ Палатѣ пословъ ухвалено вчера въ поименнôмъ голосованю угоды торговельнй зъ Нѣмеччиною, Бельґією и Швайцаріею 254 голосами противъ 42. Въ поименнôмъ голосованю вôдкинено такожь внесенє меншости въ справѣ угоды зъ Италією 211 голосами противъ 88 и принято дотычну угоду. Резолюціи пословъ Бонды, Терляґа, Короніниого и Бартоля передано комісіи мытовôй. Слѣдуюче засѣданє назначено на нинѣ.

Парижъ 20 сѣчня. Въ палатѣ пословъ ставъ ся вчера не бувалый доси и не чуваный нѣгде скандалъ. Коли булянжистôвскій посолъ Лєсеръ поставивъ интерпеляцію, що думає зробити правительство супротивъ закидôвъ зробленыхъ Рошфоромъ поодинокимъ членамъ кабінету, особливо же міністрови Констансови, настали въ палатѣ страшнй крики. Констанъ приступивъ тогди до булянжиста Льора, котрый сказавъ, що Констанъ есть міністромъ, котрого публичне мнѣнє вже давно напятнувало, и ударивъ его въ лице. Президентъ Фльоке заразъ закрывъ засѣданє. Въ кульоарахъ палаты настали опôсля дальшй скандалы. Републиканець Дальпешь выбивъ по лици булянжиста Кастлена. Коли засѣданє палаты наново вôдкрыто, повитала палата прихильно міністра Констанса а той звинявъ ся передъ нею, що ставъ ся причиною перервы.

Римъ 20 сѣчня. Въ италіяньскôмъ парляментѣ поставивъ Кріспі внесенє, щобы угоды торговельнй заключено лишь на 6 лѣтъ и щобы правительство уповажнити до того, абы оно умовило ся зъ державами що до клявзулѣ о залагоджуваню всякихъ спорôвъ выходячихъ зъ угодъ торговельныхъ судами мировыми. Президентъ кабінету Рудіні годивъ ся на се послѣдне внесенє, але просивъ Кріспіого, щобы вôнъ вôдъ першого вôдступивъ. Наконець палата вôдкинула внесенє Кріспіого 174 голосами противъ 49.

Танґеръ 20 сѣчня. Марокканьскій султанъ усунувъ ґубернатора зъ Танґеру а на его мѣсце именувавъ старшого майстра церемоній Каіка. Здає ся, що то причинить ся до успокоєня ворохобникôвъ.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнû") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневниковъ" Людвіка Пльона, при улици Кароля Людвіка ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Квапте ся, замовляйте!

Пôдписане бюро подае симъ до загальнои вѣдомости, що двѣ великû фірмы попали въ невыплату а пôдписане бюро попродати мусить всѣ на складѣ остаючû товары, абы лишень борзо прийти до грошей й пôддержати поважане имя. — Спосôбъ, въ якiй продажъ ся вôдбувае, есть поединчiй: такъ именно выбрали обѣ фірмы средство найвôдповѣднѣйше, а се **сказочну дешевôсть!** *Та всѣ пишнû сû, практичнû предметы, въ кождôй семьѣ необходимû, межи ними богато такихъ, що 3 и 4 разы тôлько вартують, розсылаемо кождый* **лишь по 95 кр,** *за послѣплатою всякому.*

Отже квапте ся, замовляйте!

бо изза незвычайно численно надходячихъ замовлень продажъ може ся небавомъ скôнчити.

Лишь 95 кр. дамска хустка 9/4 величины во всѣхъ пишно-цвѣтныхъ барвахъ, необхôдна рѣчь.
Лишь 95 кр. 12 штукъ франц. батистовыхъ хусточокъ до носа, въ берегами, до праня и до лугу, всѣ обрубленû, цѣннû.
Лишь 95 кр. сорочка дамска, зъ пишными гачковаными вуставками, оказала, на выставѣ надгороджена.
Лишь 95 кр. нôчный корсетъ, пишно знаряджены́й, въ фалдами и гачкованями, предивно выкôнченый
Лишь 95 кр. дамскû калісоны, зъ фантастично-гачкованымъ знарядомъ, пишнота для найелеґантнѣйшои дамы.
Лишь 95 кр. франц. кафтаникъ, превосходный вырôбъ, зъ пентельками превосходно выроблеными.
Лишь 95 кр. 6 дамашковыхъ серветокъ, того самого взôрця.
Лишь 95 кр. 3 пары зимовыхъ панчôхъ дамскихъ, кожда пара иншои барвы, повысше колѣнъ сягаючû.
Лишь 95 кр. 4 пары мужескихъ зимовыхъ шкарпитокъ, — кожда пара инчои барвы, грубû и теплû.
Лишь 95 кр. франц. бронзовый зиґарокъ стѣнный зъ довгимъ ланцухомъ, ходить превосходно и точно.
Лишь 95 кр. 6 гарныхъ чарокъ и 6 філіжанокъ на чорну каву зъ прегарнои порцеляны карльсбадскои, украшеныхъ золотомъ и фарбами.
Лишь 95 кр. збанокъ на воду, великій, зъ прегарнои порцеляны карлсбадскои, повиненъ бути на кождôмъ столѣ.
Лишь 95 кр. 6 лижокъ зъ гарного, вѣчно бѣлого срѣбла британія.
Лишь 95 кр. 12 лижочокъ до кавы зъ тяжкого, щирого срѣбла британія, вѣчно бѣлû.
Лишь 95 кр. 6 ножôвъ зъ срѣбными, лыскучими вôстрями и вилками.
Лишь 95 кр. хохля изъ срѣбла британія, тяжка и не до знищеня, пишна рѣчь.
Лишь 95 кр. перстень зъ имітованымъ брилянтомъ изъ золота дублє и зъ иміт. дорогими камѣнями.
Лишь 95 кр. пара кульчикôвъ зъ иміт. лыскучими брилянтами.
Лишь 95 кр. брилянт. иміт. медалiонъ въ пишнôмъ фасонѣ, не до вôдрôжненя вôдъ щиро золотыхъ.
Лишь 95 кр. сцизорикъ въ шільдкротомъ имітованымъ, правдиво-анґл. зъ 4 розличными вôстрями.
Лишь 95 кр. люлька изъ штучнои пѣнки морскои, (оббите изъ срѣбла хиньского, цѣкава рѣчь для кождого курця).
Лишь 95 кр. циґарничка изъ пѣнки морскои, цѣлкомъ правд. зъ правдивымъ бурштиномъ, мѣстецкій вырôбъ рѣзьбярскій, въ пишнôмъ етуі аксамітнôмъ.
Лишь 95 кр. ланцушокъ до зиґарка изъ пишного срѣбного ніклю въ найновѣйшôмъ золотôмъ и срѣбнôмъ етуі.
Лишь 95 кр. гарна шовкова хустка на шию або на голову, въ прегарныхъ и пишныхъ барвахъ (на локоть довга).
Лишь зр. 3.50. пишный сервісъ до кавы, зъ прегарнои порцеляны карльсбадскои, пишно мальована и золотомъ прикрашена, на 6 особъ, замѣсць зр. 8 — лишь зр. 3.50.
Лишь зр. 2.40. превосходнû зимовû мужескû споднѣ, зъ добрыхъ зимовыхъ матерій, грубû, теплû, моцнû, не до знищеня, выкôнченû после найновѣйшои моды вѣденьскои.
Лищь зр. 1.80 коновка, зъ гарнои порцеляны карльсбадскои, въ накривкою.
Лищь зр. 2.95 будильникъ столовый, въ гарнôмъ нікльовôмъ верху, ходить и будить докладно й точно.

Що ся не сподобае, приймаемо назадъ и мѣняемо. Высылки сповняемо пôдъ найдокладнѣйшою контролею.

Адреса: Komissions-Bureau Mor. Apfel, Wien I. Fleischmarkt 12/NC.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКû ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадnои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнû.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнû преміованû.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнû безъ преміи.	4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскû Облигаціи индемнизаційнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякû **вылъосованû, а вже платнû мѣсцевû** паперы цѣннû, якъ такожъ **купоны за готовку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить.

Австрійско-угорска

FINANZ-KUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти больше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, 1. Wollnerstrasse 11.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и деликатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôсповку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлость, деликатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе веснѣвки, роднû плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагоднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВû ШКОЛЫ

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.